

Κος ΚΥΠΡΙΩΤΑΚΗΣ :

Θα με κυνηγάνε αυτοί που τα έχουν με τον Σκορτσέζε αν με ξαναπείς Καζαντζάκη και επειδή έχω δηλώσει και άθρησκος, καταλαβαίνεις τι θα γίνει!

Ευχαριστούμε τους οργανωτές και θέλω να δηλώσω ότι συζητώντας και με αρκετούς συναδέλφους από τον χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης, μεταφέρω την άποψή τους ότι αυτό είναι δική μας δουλειά, είναι και δική μας δουλειά. Είναι πάντως μια πολύ δύσκολη δουλειά.

Έχω την εμπειρία του Προέδρου της Αναπτυξιακής Ηρακλείου, που μέσα από τα διάφορα προγράμματα έχουμε χρηματοδοτήσει και έχουμε συνεργασθεί και έχουμε στηρίξει αυτή την προσπάθεια, που ενώ η σχέση του κρασιού με την Κρήτη είναι από την περίοδο του Μίνωα, δεν μπορώ να πω ότι πριν από μερικά χρόνια ήμασταν υπερήφανοι για αυτό που είχαμε καταφέρει.

Σήμερα έχουμε αρκετά στοιχεία στην Κρήτη, επιτρέψτε μου να μιλήσω κυρίως για την Κρήτη γιατί αυτό ξέρω, και έχουμε και ένα πάρα πολύ ουσιαστικό πλεονέκτημα πλέον, έχουμε ανοιχτό τον διάλογο εμπιστοσύνης και ανοιχτή την καλή σχέση με τους κρασάδες, κυρίως με τους κρασάδες, ιδιώτες και συνεταιρισμούς,

έχοντας δοκιμάσει μέσα από τα χρηματοδοτικά προγράμματα τη διάθεσή μας, τη θετική διάθεση να στηρίξουμε αυτό το εγχείρημα.

Φαίνεται ότι μας αναλογεί μια πολύ μεγάλη ευθύνη, να δούμε πώς θα συντονίσουμε αυτό που είπε και η προηγούμενη εισηγήτρια, ότι δεν είναι η οργανωμένη έκφραση της κοινωνίας, η τοπική αυτοδιοίκηση αυτή που μπορεί να παίξει όλο το παιχνίδι, είναι η ίδια η κοινωνία, η οποία δεν συντονίζεται εύκολα. Πώς μπορούμε να κάνουμε την προσπάθεια επιτυχημένη, να αποδώσει αποτελέσματα; Και αποτελέσματα είναι ποια; Όχι απλά να πουλήσουμε περισσότερο κρασί.

Αλλά σε μια ενδοχώρα της Κρήτης, σε μια αγροτική Ελλάδα στο σύνολό της, που δοκιμάζεται από βαθιά κρίση, που φέρνω σαν παράδειγμα πολλές φορές την ευρύτερη περιοχή του Νίκου Καζαντζάκη, που είναι μια περιοχή με μακρά παράδοση στην παραγωγική διαδικασία και με οργανωμένο τρόπο συλλογικής έκφρασης από το 1933 είχαμε κάνει την Ένωση Πεζών που ήταν μια πολύ μεγάλη υπόθεση γνωστή στο πανελλήνιο. Δεν ήταν απλά μια διαχειριστική υπόθεση, πώς θα πουλήσουμε καλύτερα τα προϊόντα, αλλά σκεφτείτε ότι πριν από 30 χρόνια είχε οικογενειακό γιατρό σε κάθε σπίτι του κάθε αγρότη. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό, τι είδους οργάνωσης κοινωνίας είχε προκύψει.

Σε αυτή λοιπόν την περιοχή, στο μεγαλύτερό της χωριό, οι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες κάτω των 50 ετών είναι δύο. Υπάρχουν χωριά ολόκληρα σε αυτή την περιοχή, που δεν έχουν κατά κύριο επάγγελμα αγρότη κάτω των 50 χρονών, κανένα. Αν θέλουμε λοιπόν να δούμε τι μπορεί να κάνει ο οινοτουρισμός που μπαίνει μέσα σε ένα συνολικότερο πλαίσιο αγροτουρισμού, που είναι σε μια γενικότερη προσπάθεια της ανάπτυξης και της μη εγκατάλειψης, να αλλάξουμε λίγο τα πράγματα. Και αυτό σε μια περίοδο που το χιλιάνικο κρασί ή το ισπανικό κρασί μας έρχεται πολύ φθηνότερα απ' ό,τι στοιχίζει το δικό μας.

Πώς λοιπόν μπορούμε να οργανώσουμε τα πράγματα για να πετύχουμε όχι απλά να πουλάμε λίγο περισσότερο κρασί, αλλά να αλλάξουμε τη ζωή μας. Αν αυτό το λέγαμε με ένα οποιοδήποτε άλλο αγροτικό προϊόν, το λάδι ας πούμε, είναι κι αυτό ένα προϊόν που θα μπορούσε να το διαχειριστεί κανείς, ίσως είναι και λίγο πιο αναγκαίο γιατί πρέπει να μπαίνει σε όλα τα νοικοκυριά μέσα, αλλά το κρασί συνδυάζεται με κάτι ευχάριστο.

Συνδυάζεται με μία διάθεση του 'να πάω να περάσω καλά'. Και το 'θα πάω να περάσω καλά' σημαίνει ότι θα βρω καλό φαγητό να φάω, ανόθευτο, αυθεντικό. Ότι θα δω καθαρό περιβάλλον να ευχαριστηθώ, που ο Έλληνας το έχει ανάγκη αυτό, κυρίως ο Έλληνας της αστικής Ελλάδας αλλά και οι επισκέπτες από τη βόρεια Ευρώπη. Που σημαίνει ότι θα βρω το αυθεντικό πανηγύρι που δεν έχει το σκυλάδικο τραγούδι και το Johnny Walker στο τραπέζι πάνω. Που σημαίνει ότι θα δω τους χώρους ιδιαίτερου φυσικού κάλους προσεγγμένους και με μία ευκολία προσέγγισης.

Εδώ πρέπει να πω κάτι το οποίο ίσως είναι από πολλούς αποδεκτό και σε κάποιους ίσως κάνει εντύπωση. Ότι εμάς, τους ανθρώπους της αυτοδιοίκησης και γενικά αυτό που λέμε ευρύτερου δημόσιου κρατικού τομέα, μας βλέπει η κοινωνία με μια υποψία. Ένας παραγωγός σταφυλιών, ένας αγρότης, συνομιλεί πολύ πιο εύκολα με τον άνθρωπο που του πάει το κρασί και κουβεντιάζουν και θα κλείσουν τους λογαριασμούς και θα κουβεντιάσουν για την επόμενη σοδειά.

Γιατί το λέω τώρα αυτό. Αν δηλαδή πάει κάποιος στον Στέλιο τον Αλεξάκη, στον Μηνά, στον Μηλαράκη, μιλάω για τους κρασάδες της περιοχής μου. Ότι αν βάλουμε ένα στοίχημα που θέλουμε να το κερδίσουμε, οριοθετήσουμε τους στόχους, συμφωνήσουμε σε μια στρατηγική, δούμε ποια χρηματοδοτικά προγράμματα θα χρησιμοποιήσουμε για να πετύχουμε αυτούς τους στόχους, στη συνέχεια θα πρέπει να προκαλέσουμε την κοινωνική συναίνεση.

Να δούμε δηλαδή αυτό που λέγεται φυσικό τοπίο και αμπελώνας ότι θα πρέπει να είναι όμορφο. Δεν μπορεί να ψεκάξει και μετά να πετάει το μπουκάλι από το δηλητήριο δίπλα και να θέλουμε εμείς να προβάλλουμε το ωραίο τοπίο του αμπελώνα και να πηγαίνεις και να βλέπεις τα μπουκάλια τα άδεια από το ΓΡΑΜΟΞΟΝ. Ότι θα πρέπει να είναι μέτοχος, όταν λέμε ότι είναι αυθεντικό το πανηγύρι στο χωριό, να συμφωνήσουν όλοι αυτοί που κάνουν το πανηγύρι ότι δεν θα ξαναβάλουμε το πλαστικό ποτήρι, το πλαστικό πιάτο και την πλαστική διάθεση, αλλά θα πάμε να αγοράσουμε δέκα πιάτα, δέκα πιρούνια, για να μπορούμε να κάνουμε αυτή τη δουλειά όμορφα.

Αυτό με διοικητικές πράξεις και αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων δεν γίνεται. Χρειάζεται τη συμμετοχή όλων για να μπορούμε να κάνουμε το παιχνίδι και να είναι όμορφο. Εγώ είμαι αισιόδοξος και πιστεύω ότι το παιχνίδι κερδίζεται. Έχουμε μπροστά μας ένα καινούργιο Leader, με τα προηγούμενα χρηματοδοτήθηκαν πάρα πολλά οινοποιεία και έγιναν επισκέψιμα, χρηματοδοτήθηκαν αρκετές δράσεις, Δρόμοι του Κρασιού, πολλά πλάνα. Ίσως εδώ θα πρέπει να σκεφτούμε έξυπνα. Ότι οποιοσδήποτε πάρει χρηματοδότηση για να κάνει ταβέρνα ας πούμε, θα πρέπει να στηρίζει τη συλλογική δράση του cluster των οινοποιών.

Εμείς κάναμε cluster των οινοποιών. Σε όλο τον Νομό Ηρακλείου όλοι οι κρασάδες είναι μέσα σε αυτή την ομάδα και κάναμε κοινές προσπάθειες προώθησης, κάναμε τους Δρόμους του Κρασιού, κάναμε τα φυλλάδιά μας και έχουμε και σκέψεις για την επόμενη φάση και μπορώ να πω μερικές από αυτές, γιατί ανταλλάσσοντας απόψεις.

Όποιος λοιπόν θέλει να χρηματοδοτηθεί, θα πρέπει να έχει όλα τα κρασιά του cluster στο μαγαζί του, τυποποιημένα. Και θα πρέπει να έχει και όλα τα τυπικά παραδοσιακά προϊόντα της περιοχής του και να τα προσφέρει. Αλλιώς να μην παίρνει χρηματοδότηση, να πάει να κάνει την ταβέρνα χωρίς χρηματοδότηση. Να μπορούμε να βάλουμε τέτοιους όρους, σας λέω ότι το νομικό πλαίσιο δεν

υφίσταται και θέλει λίγο τόλμη, δεν ξέρω αν είναι κάποιος από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου τώρα εδώ, μάλλον όχι. Συμβαίνει αυτό με τα υπουργεία, γι' αυτό έβγαλε και ο απλός λαός το 'γαμώ τα υπουργεία μας'.

Να δούμε πώς θα το κάναμε αυτό το πλαίσιο, να υποχρεώσουν αυτόν ο οποίος θα πάρει το 50% χρηματοδότηση, παίρνει πάρα πολλά λεφτά να κάνει ένα χώρο εστίασης, να πρέπει να έχει τα προϊόντα μας. Αυτός ο οποίος θα πάρει να κάνει ένα αγροτουριστικό κατάλυμα, θα πρέπει να έχει την υποχρέωση να αναδεικνύει πού μπορεί να φάει κάποιος και τι κρασί μπορεί να πει και ποιο είναι το αυθεντικό κρασί και να περιγράφει και πέντε πράγματα σε σχέση με τον πολιτισμό του κρασιού, που είναι μία πολύ σημαντική συνιστώσα κι ας μην το ξεχνάμε.

Έχει λοιπόν αρκετά σημεία που μπορεί να κάνει κανείς. Έβλεπα τώρα που ξενύχτησα στο αεροδρόμιο, γιατί το πρόγραμμα ήταν λίγο ανάποδο, δεν παραπονιέμαι, θέλω να γκρινιάξω γιατί έχασα μία βραδιά και έχασα και πάρα πολλή από τη ζωντάνια μου να περιμένω στο Ελευθέριος Βενιζέλος ως τις 5 το πρωί, ήταν απαράδεκτο αυτό που μας έκανε η Ολυμπιακή, ας πούμε.

Έβλεπα κάποια βίντεο που προβάλλονταν εκεί σε κάποιες τηλεοράσεις του Ελευθέριος Βενιζέλος και σκέφτηκα το εξής. Αυτά τα καταπληκτικά πράγματα που μπορεί κάποιος να περιγράψει γύρω από το κρασί, τον πολιτισμό του, τη λαογραφία του, την όλη διαδικασία να φτιαχτεί, δεν θα μπορούσαμε να είχαμε ως διεπαγγελματική ή ως τοπικά δίκτυα, παραγωγή ενός τέτοιου βίντεο που να προβάλλεται σε κάθε είσοδο στη χώρα μας; Στην Κρήτη μπαίνουν 2,5 εκατομμύρια επισκέπτες, τουρίστες, κάθε καλοκαίρι. Δεν θα μπορούσαν να το δούνε αυτό;

Δεν θα μπορούσαμε να βρούμε τον τρόπο, μια που είπατε προηγουμένως για την προώθηση των προϊόντων, ψάχναμε να βρούμε πρόγραμμα για να καλέσουμε τους τουρίστες που πάνε και βλέπουν την πλαστική Κρήτη, δυστυχώς, δεν βλέπουν τίποτα από την

αυθεντική Κρήτη, για να τους φέρουμε στην ενδοχώρα, να τους δείξουμε τα κρασιά, τα προϊόντα, για να αγαπήσουν την Κρήτη και την Ελλάδα και να την κάνουν αγαπημένο προορισμό για να ξανάρθουν. Δεν υπάρχει χρηματοδοτικό πρωτόκολλο τέτοιο που να μπορούμε να το κάνουμε. Ίσως αν έχετε κάτι, θα ήταν πάρα πολύ χρήσιμο για να μπορούμε να συντονιστούμε.

Υπ' αυτή την έννοια λοιπόν, λέω ότι και αύριο στο workshop να ανταλλάξουμε απόψεις γύρω από το ρόλο και της τοπικής αυτοδιοίκησης και των άλλων φορέων. Σας ευχαριστώ.